Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: Guzun Corneliu
Dosarul nr. 2a-3219/24
2-24020532-02-2a-07082024

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

8 aprilie 2025
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și Ala Malîi
Grefier Danu Blanovschi

examinând în ședință publică cererea de apel depusă de avocatul Doina Ioana Străisteanu în interesele Veronicăi Verlan, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare depusă de către Verlan Veronica împotriva Ministerului Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea actului, obligarea pârâtului la emiterea actului și încasarea cheltuielilor de judecată, cu participarea intervenientului accesoriu Eugeniu Gațcan,-

c o n s t a t ă :

Circumstanțele speței:

La data de 19 februarie 2024, reclamanta Verlan Veronica a depus prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea actului, obligarea pârâtului la emiterea actului și încasarea cheltuielilor de judecată, cu participarea intervenientului accesoriu Eugeniu Gațcan.

În motivarea acţiunii, a indicat faptul că, reclamanta a fost numită în funcţia de director al internatului psihoneurologic com. *****, r-ul ***** cu dreptul la prima semnătură pe documentele financiare începând cu data de 10.10.2016, prin ordinul nr. 632-p din 10.10.2016. Ordinul de numire a urmat promovarea concursului la funcţia de director al Internatului psihoneurologic com. ***** r-ul *****.

Astfel, reclamanta cu pârâtul a semnat contractul individual de muncă nr. 23-c din 10.10.2016 pe termen nedeterminat. La acest contract a fost semnat de părţi o singură dată un Acord suplimentar nr. 1, sensul căruia a fost ajustarea denumirii instituţiei conduse de reclamantă, din „Internatul psihoneurologic com. ***** r-ul

*****” în „Centrul de plasament temporar pentru persoane cu dizabilităţi (adulte) com. ***** r-ul *****”.

Menţionează că, pe parcursul activităţii profesionale, reclamanta a urma un şir de cursuri de ridicare a calificării profesionale în domeniul sănătăţii mintale, servicii sociale, sistem control interne managerial şi altele.

Indică faptul că, Eugeniu Gaţcan, persoana intervenientă în acest dosar de partea pârâtului, era angajatul „Internatului psihoneurologic com. ***** r-ul *****”, redenumit ulterior în „Centrul de plasament temporar pentru persoane cu dizabilităţi (adulte) com. ***** r-ul *****”.

Susține reclamanta că a semnat contractul individual de muncă cu acesta, având numărul 98/19 din 01.01.2019 el ocupând funcţia de Şef serviciu alte domenii (Securitatea şi 2 Sănătatea în Muncă). Astfel, când reclamanta pleca în concediul anual plătit pe o anumită perioadă, E Gaţcan exercita temporar atribuţiile funcţionale ale reclamantei.

La 08.12.2023 a intrat în vigoare Hotărârea de Guvern nr. 955/2023 cu privire la organizarea şi funcţionarea Agenţiei pentru gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă care a dispus fuzionarea (absorbţia) Centrului de plasament temporar pentru persoane cu dizabilităţi (adulte) com. ***** r-ul ***** de către o altă instituţie activă din regiune - Centrul de plasament pentru persoane vârstnice com. ***** r-ul *****. Ca urmare a intrării în vigoare a acestei hotărâri, pârâtul a întreprins câteva acţiuni, pe care reclamanta le consideră a fi cu încălcarea a legislaţiei muncii.

Astfel, prin ordinul nr. 16-P1 din 01.02.2024 a fost numit Gaţcan Eugeniu, prin transfer, în funcţia de director interimar al Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi din comuna *****, raionul ***** cu dreptul primei semnături pe actele financiar - bancare, din data de 01.02.2024. Temeiul fiind semnarea contractului individual de muncă nr. 23 din 01.02.2024.

Prin ordinul nr. 8-p din 01.02.2024 cu privire la eliberarea prin transfer la o altă unitate a dlui Gatcan E. emisă şi semnată de reclamantă prin impunere din partea pârâtului. Prin acest ordin de fapt este reziliat, desfăcut, contractul individual de muncă semnat de Gaţcan E. cu instituţia condusă de reclamantă şi absorbită de Centrul de Plasament a Persoanelor Vârstnice.

Ulterior, prin ordinul nr. 18-p1 din 05.02.2024 reclamanta a fost preavizată despre reorganizarea prin fuziune (absorbţie) a Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi din comuna *****, raionul *****, cu Centrul de Plasament Temporar pentru Persoane cu Dizabilităţi (adulte) din comuna *****, raionul ***** (persoană juridică absorbită). Ordinul este întemeiat pe art. 86 alin. (1) lit v) şi art. 88 Codul Muncii. Acesta i-a fost transmis reclamantei prin e-mail la data de 05.02.2024.

Indică reclamanta faptul că, la 01.02.2024 Gaţcan Eugeniu, aflându-se în

funcţia de director interimar al Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi din comuna *****, raionul *****, a întocmit şi semnat o Notă Informativă adresată pârâtului şi Agenţiei pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare înaltă prin care explică raţionamentul funcţiilor care se modifică (8 la număr), funcţiile care apar noi (36 unităţi) şi funcţiile care dispar (10 unităţi) ca urmare a procesului de fuziune prin absorbţie a Centrului de Plasament Temporar pentru Persoane cu Dizabilităţi (adulte) din comuna ***** în Centrul de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi din comuna *****, raionul *****.

Astfel, la data de 13.02.2024, a fost emis ordinul nr. 11 cu privire la aprobarea statelor de personal în care se regăseşte atât funcţia de director, ocupată de reclamantă, cât şi o funcţie nouă de director adjunct la moment vacantă.

Reclamanta face referire la hotărârea de Guvern nr. 955 din 06.12.2023 (în vigoare din 08.12.2023) cu privire la organizarea şi funcţionarea Agenţiei pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare înaltă şi reorganizarea unor instituţii publice aflate în gestiunea acesteia, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 472-473 art. 1156 din 08.12.2023, unde, la pct. 6 este indicat că, Centrul de Plasament 3 pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi din comuna *****, raionul *****, se reorganizează prin fuziune (absorbţie) cu Centrul de Plasament Temporar pentru Persoane cu Dizabilităţi (adulte) din comuna *****, raionul ***** (persoană Juridică absorbită). Bunurile persoanei Juridice absorbite se transmit Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi din comuna *****, raionul *****, în conformitate cu Regulamentul cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.901/2015. 8. Disponibilizarea personalului în legătură cu reorganizarea persoanelor juridice menţionate la pct. 6 se va efectua în conformitate cu legislaţia muncii, în cazul imposibilităţii transferului acestuia. Cheltuielile de disponibilizare a personalului vor fi asigurate din contul şi în limitele mijloacelor financiare ale Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi din comuna *****, raionul *****.... ”

Menţionează reclamanta că, odată ce pârâtul a decis fuzionarea celor două instituţii publice ce prestează servicii sociale persoanelor vârstnice şi persoanelor cu dizabilităţi, valorificarea cadrelor urma să fi reflectată în luarea deciziilor. Centrul de Plasament pentru Persoane Vârstnice nu avea director de mai mult de 2 ani, până la intrarea în vigoare a Hotărârii de Guvern nr. 955/2023 la 08.12.2023 prin publicare în Monitorul Oficial.

Indică reclamanta că a ocupat funcţia de director al Centrului de Plasament temporar a Persoanelor cu Dizabilităţi din comuna *****, raionul ***** din ziua numirii sale la data de 10.10.2016. Conform prevederilor art. 86 şi 88 din Codul muncii, există o anumită ordine pentru preavizarea salariaţilorşi disponibilizarea

acestora. Întâi de toate sunt reduse funcţiile vacante, iar funcţia de director al Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice era vacantă, în timp ce funcţia de director al Centrului de Plasament temporar a Persoanelor cu Dizabilităţi nu a fost redusă, dimpotrivă se regăseşte în statele de personal aprobat ca urmare a reorganizării la 01.02.2024. Aşadar, odată ce la 01.02.2024, în noua structură a Centrului figurează două funcţii de conducere: director şi director adjunct, consideră că, pârâtul a încălcat prevederile art. 86 şi 88 Cod Muncii preavizând reclamanta fără să i se ofere funcţiile vacante disponibile.

Reclamanta insistă că potrivit art. 86 alin. (1) lit. v) Codul Muncii, desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată semnată de reclamantă la 10.10.2026 după ce a promovat concursul pentru funcţia ocupată, doar dacă reclamanta refuza de a continua munca în legătură cu reorganizarea. Acest temei este indicat în ordinul său de preavizare, dar reclamanta nu a refuzat să continue munca.

Indică reclamanta că, în ordinul de preavizare nu se conţine nici o explicaţie sau referire la faptul că funcţia reclamantei este redusă. De fapt, conform statelor de personal aprobate la 01.02.2024, funcţia de director în continuare există, iar la 05.02.2024 a primit ordinul nr. 18-p1 în care nu se explică cum şi de ce se reduce funcţia ei anume când cealaltă instituţie nu are director.

Astfel, consideră reclamanta că ordinul este ilegal. Art. 88 Codul muncii obligă pârâtul odată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, să-i propună în scris reclamantei un alt loc de 4 muncă (funcţie) în cadrul unităţii respective având în vedere că astfel de locuri de muncă vacante existau la unitate, conform ordinului din 01.02.2024 privind aprobarea statelor de personal la instituţia nou create.

Indică faptul că, reclamanta, în calitatea de salariat preavizat, întrunea cerinţele necesare pentru suplinirea atât a funcţiei de director, cât şi a funcţiei de director adjunct.

Notează că, 36 de unităţi noi au fost create în noul Centru, una din aceste funcţii nou create este de director adjunct şi reclamanta care a promovat concursul pentru ocuparea funcţiei de director al Centrului de Plasament temporar a Persoanelor cu Dizabilităţi putea fi numită în această funcţie, sau cel puţin îi putea fi propus să ocupe această funcţie. Acest lucru nu a fost făcut, contrar art. 88 Codul Muncii.

În opinia reclamantei, pârâtul era obligat în corespundere cu art. 87 alin. (1) şi art. 88 Codul Muncii să se adreseze organului sindical în vederea obţinerii opiniei consultative privind concedierea reclamantei din funcţia ocupată. Pârâtul urma să solicite această opinie în prealabil, notificând despre intenţiile sale sindicatul, doar apoi primind opinia ultimului, putea purcede la emiterea ordinului de preavizare. Lucru care nu a fost făcut.

Susţine faptul că în Hotărârea de Guvern nr. 955 din 06.12.2023 cu privire la organizarea şi funcţionarea Agenţiei pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare înaltă şi reorganizarea unor instituţii publice aflate în gestiunea acesteia, la pct. 8 este expres indicat că disponibilizarea personalului în legătură cu reorganizarea Centrelor din com. *****, cea pentru persoane vârstnice şi cea pentru persoane cu dizabilităţi, se va efectua în conformitate cu legislaţia muncii, în cazul imposibilităţii transferului acestuia. Nici unul din actele pârâtului nu explică imposibilitatea transferării reclamantei la funcţia de director sau director adjunct al Centrului nou creat prin fuziune.

Reclamanta menţionează că, în acelaşi timp, partea pârâtă a dispus avansarea în funcţie a unei persoane nepregătite să ocupe funcţia de director interimar - Gaţcan Eugeniu, atras în acest process în calitate de intervenient.

Indică faptul că, Gaţcan Eugeniu nu a trecut nici un concurs public privind ocuparea căreiva funcţii de conducere. În opinia reclamantei, acesta a fost privilegiat în ocuparea funcţiei de director interimar exclusiv datorită faptului că este bărbat, iar pârâtul la rândul său este condus de trei bărbaţi factori de decizie Alexei Buzu ministru, Vasile Cuşca secretar de stat, Alexandru Iacub secretar de stat.

Reclamanta subliniază faptul că a ocupat funcţia de director din 10.10.2016, după promovarea unui concurs public, iar urmare a emiterii ordinelor enunţate, a fost desconsiderată pentru transfer, exclusiv datorită faptului că este femeie. Or, în opinia reclamantei, pârâtul nu a avut motiv legal pentru preavizarea reclamantei şi a emis ordine de numire a lui Gaţcan Eugeniu şi preavizare a reclamantei din motive discriminatorii faţă de reclamantă pe motiv al sexului acesteia.

Reclamanta solicită instanţei de judecată admiterea integrală a cererii şi anularea ordinului nr. 18-p1 din 05.02.2024 emis de pârât cu privire la preavizarea reclamantei, obligarea pârâtului să propună reclamantei ocuparea funcţiei de director şi / sau director adjunct al Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi 5 din comuna *****, raionul ***** prin transfer din funcţia ocupată la moment în Centrul de Plasament Temporar a Persoanelor cu Dizabilităţi (adulte) din comuna *****, raionul ***** (persoana juridică absorbită), precum şi încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată suportate în legătură cu depunerea prezentei acţiuni.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Verlan Veronica împotriva Ministerului Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea actului, obligarea

pârâtului la emiterea actului și încasarea cheltuielilor de judecată, cu participarea intervenientului accesoriu Eugeniu Gațcan, ca neîntemeiată.

Pretențiile apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2024, la 16 aprilie 2024, avocatul Doina Ioana Străisteanu în interesele lui Verlan Veronica a declarat apel nemotivat împotriva acesteia, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă în sensul formulat.

În susținerea apelului au reiterat poziția scrisă și susținută în prima instanță, totodată a invocat că hotărârea contestată este nemotivată, neîntemeiată și vădit ilegală în coraport cu circumstanțele expuse pe caz și demonstrate pe durata dezbaterilor judecătorești. Susținem că hotărârea dată trebuie casată integral întrucât la judecarea acestui caz instanța de fond a) nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii; b) circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente de către intimat; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Consideră că instanța de fond a susținut greșit că apelanta a contestat un ordin de preavizare/informare referitor la reorganizarea instituției prin fuziune, și nu un act de dispoziție care să afecteze direct relațiile de muncă ale apelantei. Dimpotrivă, ordinul de preavizare este un act de dispoziție, evident, prin care se exprimă intenția angajatorului de a rezilia contractul cu salariata, apelanta în cauză. Această concluzie reiese din textul ordinului de preavizare aici contestat. Pârâtul / intimatul în textul acestui ordin face direct trimitere la Art. 86 alin(l) lit. v) Codul Muncii care prevede că desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, semnată de reclamantă la 10.10.2016 după ce a promovat concursul pentru funcția ocupată, poate avea loc doar dacă salariata refuză de a continua munca în legătură cu reorganizarea. Evident, acest temei nu exista pentru că apelanta niciodată nu a refuzat să continue munca și iată că instanța de fond deloc nu se expune asupra acestui fapt esențial pentru cauza data.

Susține că, motiv pentru intenția pârâtului/ intimatului de a preaviza apelanta, în modul ilegal așa cum a procedat, a servit Hotărârea de Guvern nr. 955/2023 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției pentru gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă și reorganizarea unor instituții publice aflate în gestiunea acesteia. Deși în pct. 8 al acestei Hotărâri de Guvern se enunță cert "disponibilizarea personalului în legătură cu reorganizarea Centrelor din com. *****, cea pentru persoane vârstnice și cea pentru persoane cu dizabilități, se va

efectua în conformitate cu legislația muncii, în cazul imposibilității transferului acestuia." Instanța a reținut că apelanta a fost informată de lichidarea instituție, ceea ce este complet eronat. Instituția a cărei director apelanta era la momentul preavizării - Centrul de Plasament Temporar a Persoanelor cu Dizabilități (adulte) din comuna *****, raionul ***** - nu a fost lichidată! Instituția a fost absorbită prin fuziune cu Centrul de Plasament Temporar a Persoanelor Vârstnice (adulte) din comuna *****, raionul *****. Așadar, suntem în situația unei reorganizări a instituțiilor publice care în continuare în state de personal aveau funcția de director și director adjunct care pot fi ocupate doar de persoane care promovează concursul organizat de intimat/pârât pentru aceste funcții în instituțiile în care are calitatea de fondator.

Notează că, instanța de judecată corect a reținut că apelanta a fost numită în funcția de director la Centrul de Plasament Temporar a Persoanelor cu Dizabilități (adulte) din comuna *****, raionul ***** (denumirea veche internatului psihoneurologic cam ***** rl *****) cu dreptul la prima semnătură pe documentele financiare începând cu data de 10.10.2016, prin ordinul nr. 632-p din 10.10.2016, copia acestuia am anexat-o. Ordinul de numire a urmat promovarea concursului la funcția de director al Internatului psihoneurologic corn. ***** rl *****. Apelanta cu pârâtul / intimatul a semnat contractul individual de muncă nr. 23-c din 10.10.2016 pe termen nedeterminat, copia acestuia a conexat-o. Atât timp cât funcția de director deja ocupată prin concurs de apelantă nu era redusă în procesul de reorganizare prin fuziune a celor două instituții, intimatul / pârâtul era obligat să-i propună apelantei ocuparea prin transfer a funcției de director al Centrului nou creat.

Menționează că, această obligație reiese cert, legal și clar din textul Art. 88 a Codului Muncii, care obligă pârâtul / intimatul odată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, să-i propună în scris apelantei un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective având în vedere că astfel de locuri de muncă vacante existau la unitate, conform ordinului din 01.02.2024 privind aprobarea statelor de personal la instituția nou create. Așadar, apelanta avea dreptul garantat de legislația muncii să i se propună funcția echivalentă celei ocupate până la fuziune, când funcție similar exista în instituția nou formată după fuzionare. Apelanta, în calitatea dânsei de salariat preavizat, întrunea cerințele necesare pentru suplinirea atât a funcției de director cât și a funcției de director adjunct. Reamintesc că 36 de unități noi au fost create în noul Centru, una din aceste funcții nou create este de director adjunct și apelanta care a promovat concursul pentru ocuparea funcției de director al Centrului de Plasament temporar a Persoanelor cu Dizabilități cu siguranța putea fi numită în această funcție, sau cel puțin îi putea fi propus să ocupe această funcție.

Consemnează că, fuziunea a fost un proces complex, care a implicat decizii

structurale majore, inclusiv asupra personalului celor două instituții publice care ofereau servicii sociale pentru persoanele vârstnice și cele cu dizabilități. într-un astfel de context, este de așteptat ca orice ordin de preavizare să aibă un impact direct și semnificativ asupra angajaților, mai ales când acesta prevestește reorganizarea completă a instituțiilor. Ordinul contestat nu a fost doar un simplu act administrativ de informare, ci a reprezentat, de facto, o decizie de fond prin care intimatul a semnalat ruperea relațiilor de muncă cu apelanta. Sub pretextul reorganizării, intimatul a încercat să ocolească protecțiile legale pe care apelanta le avea în calitatea sa de angajat și instanța de fond a eșuat să le dea apreciere prin prisma legislației muncii.

Totodată, subliniază faptul că, odată ce intimatul a decis fuziunea celor două instituții publice care oferă servicii sociale persoanelor vârstnice și persoanelor cu dizabilități, era esențial ca valorificarea cadrelor existente să fie reflectată în mod corect în luarea deciziilor. Un aspect important care trebuie menționat este că Centrul de Plasament pentru Persoane Vârstnice nu avea un director la conducerea instituției de mai bine de doi ani, până la intrarea în vigoare a Hotărârii de Guvern nr. 955/2023, la data de 8 decembrie 2023, prin publicare în Monitorul Oficial. Funcția de director al acestei instituții era vacantă de foarte mult timp. Pârâtul a găsit oportun transferul unui subaltern al apelantei la funcția de director interimar al Centrului nou creat prin fuzionare, care niciodată nu a ocupat funcția prin concurs, în detrimentul unui salariat pe care tot pârâtul / intimatul l-a ales ca urmare a unui concurs și cu care semnase contract pe termen nedeterminat. Și aici, instanța a omis să se expună fiind un aspect crucial de legalitate atunci când pârâtul / intimat invocă că doar persoana care promovează concursul, ar putea ocupa funcția de director și director adjunct al instituției în care este fondator.

Mai indică că, apelanta a ocupat funcția de director al Centrului de Plasament Temporar pentru Persoane cu Dizabilități din comuna *****, raionul *****, încă din data de 10 octombrie 2016, momentul numirii sale în această funcție, după promovarea unui concurs, intervenientul nu. În conformitate cu prevederile Art. 86 și Art. 88 din Codul muncii, există o anumită ordine care trebuie respectată pentru preavizarea și disponibilizarea salariaților. în primul rând, se reduc funcțiile vacante, iar în acest context, funcția de director al Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice era vacantă. În același timp, funcția de director al Centrului de Plasament Temporar pentru Persoane cu Dizabilități, ocupată de apelantă, nu a fost redusă. Dimpotrivă, această funcție se regăsește în statele de personal aprobate ca urmare a reorganizării din data de 1 februarie 2024.

Astfel, menționează că, în noua structură a Centrului, la data de 1 februarie 2024, figurau două funcții de conducere: director și director adjunct. Intimatul a încălcat procedura de preavizare prevăzute de Art. 86 și Art. 88 din Codul muncii, preavizând apelanta fără să îi ofere posibilitatea de a ocupa funcțiile vacante

disponibile. Și aici, evident, este acel drept și interes legal al apelantei ce ia fost încălcat, pe care instanța de fond a omis să-l recunoască, dând o soluție ilegală.

Partea apelanta subliniază că, potrivit articolului 86, alineatul (1), litera v) din Codul muncii, desfacerea contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, semnat de reclamantă la data de 10 octombrie 2016 după promovarea concursului pentru funcția ocupată, poate avea loc doar în cazul în care reclamanta refuză să continue munca în urma reorganizării. Acest temei a fost invocat în ordinul de preavizare, însă apelanta nu a refuzat niciodată să continue munca. în ordinul de preavizare primit de apelantă, nu se menționează nicio explicație sau referire la faptul că funcția sa ar fi fost redusă. Dimpotrivă, apelanta a observat în statele de personal aprobate la data de 1 februarie 2024 că funcția de director continuă să existe. Cu toate acestea, pe 5 februarie 2024, apelanta a primit ordinul nr. 18-p@l, în care nu este clarificat modul și motivele pentru care funcția sa a fost redusă, mai ales având în vedere că cealaltă instituție, cu care Centrul de Plasament pentru Persoane cu Dizabilități a fuzionat, nu avea ocupată funcția de director.

Circumstanțele respective a condus apelanta la concluzia că ordinul de preavizare este ilegal De asemenea, reamintim că Hotărârea de Guvern nr. 955 din 6 decembrie 2023, care reglementează organizarea și funcționarea Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare înaltă, precum și reorganizarea unor instituții publice aflate în gestiunea acesteia, prevede în mod expres la pct.8 că "disponibilizarea personalului în legătură cu reorganizarea centrelor din comuna *****, atât pentru persoanele vârstnice, cât și pentru persoanele cu dizabilități, trebuie să fie realizată în conformitate cu legislația muncii, în cazul imposibilității transferului acestuia." Imposibilitatea transferului apelantei în funcția de director în noua instituție creată, nu a fost probată de intimat. Și dacă tot instanța în actul său judecătoresc a făcut referire la sarcina probațiunii ce revine părților prin prisma prevederilor Art. 118 Cod de procedură civilă, nu regăsim în actul contestat aici argumentele instanței de fond privind acceptarea poziției pârâtului / intimatului despre imposibilitatea transferului apelantei la funcția de director, fie și director interimar, dar găsește posibil transferul unei persoane nepregătite, nealese prin concurs să ocupe o asemenea funcție importantă.

În final, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrale a pretențiilor sale.

În ședința instanței de apel din data de 01.04.2025, avocatul Doina Ioana Străisteanu în interesele lui Verlan Veronica, a susținut cererea de apel declarată, reiterînd motivele de fapt și de drept indicate în aceasta. Totodată, a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat.

Reprezentantul intimatului Ministerul Mnuncii si Protecției Sociale Agalavadschi Ion, a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii

instanței de fond pe care o consideră legală și întemeiată.

Intervenientul accesoriu Eugeniu Gațcan în ședința de examinare a cererii de apel nu sa prezentat, fiind legal înștiințați, astfel, ținând cont de prevederile art. 379 CPC, Completul judiciar a dispus examinarea cererii de apel în lipsa participantului absent.

În ședința de judecată deliberativă din data de 8 aprilie 2025, participanții la proces nu s-au prezentat, fiind înștiințați legal despre deliberarea și pronunțarea deciziei pe marginea cerere de apel înaintate.

Termenul de declararea a apelului:

Potrivit art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă termenul de declarare a apelului este de 30 de zile calculat din data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

După cum a fost indicat mai sus avocatul Doina Ioana Străisteanu în interesele lui Verlan Veronica, a depus cererea de apel la 16 aprilie 2024, contestând hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, dispozitivul căreia a fost pronunțat la 09 aprilie 2024. Astfel, Colegiul atestă și constată, că apelul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opinia părților prezente la proces, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel și a materialelor din dosar, Colegiul civil consideră că apelul declarat este neîntemeiat și pasibil respingerii cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit 130 alin. (1) Cod de procedură civilă instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Colegiul costată că, din materialul probator rezidă că, prin ordinul nr. 632-p din 10.10.2016, reclamanta/apelant a fost numită în funcţia de director al internatului psihoneurologic com. *****, r-ul ***** cu dreptul la prima semnătură pe documentele financiare, începând cu data de 10.10.2016. Ordinul de numire a fost emis ca urmare a promovării concursului de către reclamantă, la funcţia de director al Internatului psihoneurologic com. ***** rul *****.

Ulterior, reclamanta/apelant cu pârâtul/intimat au semnat contractul individual de muncă nr. 23- c din 10.10.2016 pe termen nedeterminat. La acest contract a fost semnat de părţi un Acord suplimentar nr. 1, în sensul ajustării denumirii instituţiei conduse de reclamantă, din „Internatul psihoneurologic com. ***** r-ul *****” în „Centrul de plasament temporar pentru persoane cu dizabilităţi (adulte) com. ***** r-ul *****”.

La fel din materialele cauzei rezultă că, la data de 06 decembrie 2023 a fost aprobată Hotărârea Guvernului nr. 955/2023 cu privire la organizarea şi funcţionarea Agenţiei pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare înaltă şi reorganizarea unor instituţii 8 publice aflate în gestiunea acesteia. Hotărârea a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial, la data de 08.12.2024.

Potrivit pct. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 955/2023 din 06 decembrie 2023, Centrul de Plasament pentru persoane vârstnice şi persoane cu dizabilităţi din comuna ***** r-nul *****, se reorganizează prin fuziune (absorbţie) cu Centrul de Plasament Temporar pentru Persoane cu Dizabilităţi (adulte) din comuna *****, r-nul ***** (persoană juridică absorbită).

De asemenea, conform hotărârii enunţate, disponibilizarea personalului în legătură cu reorganizarea persoanelor juridice menţionate la pct. 6, se va efectua în conformitate cu legislaţia muncii, numai în cazul imposibilităţii transferului acestuia.

Ca urmare, la data de 05 februarie 2024, Ministerul a emis ordinul nr.18-p&1 cu privire la preavizare, prin care apelanta a fost preavizată cu privire la reorganizarea prin fuziune (absorbţie) a Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi, com. *****, r-nul ***** cu Centrul de Plasament Temporar pentru Persoane cu Dizabilităţi (adulte) din com. *****, r-nul ***** (persoană juridică absorbită).

Nefiind de acord cu ordinul respectiv, la 19 februarie 2024, Verlan Veronica, s-a adresat în instanță cu prezenta acțiune împotriva Ministerul Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Eugeniu Gațcan solicitînd anularea ordinului nr. 18-p1 din 05.02.2024 emis de pârât cu privire la preavizarea reclamantei, obligarea pârâtului să propună reclamantei ocuparea funcţiei de director şi / sau director adjunct al Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi 5 din comuna *****, raionul ***** prin transfer din funcţia ocupată la moment în Centrul de Plasament Temporar a Persoanelor cu Dizabilităţi (adulte) din comuna *****, raionul ***** (persoana juridică absorbită), precum şi încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată suportate în legătură cu depunerea prezentei acţiuni.

Prima instanță fiind investită cu judecarea cauzei a conchis asupra netemeinicei acțiunii înaintate de către Verlan Veronica, hotărînd respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, avocatul Doina Iona Străsteanu în interes Verlan Veronica a contestat-o cu apel, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă în sensul formulat.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

În materie de drept, Colegiul civil menționează că potrivit prevederilor art. 43 alin (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecția împotriva șomajului. Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea şi igiena muncii, regimul de muncă al femeilor şi al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repaosul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiţii grele, precum şi alte situaţii specifice.

Conform art. 2 alin (1) din Codul muncii, prezentul cod reglementează totalitatea raporturilor individuale şi colective de muncă, controlul aplicării reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă, jurisdicția muncii, precum şi alte raporturi legate nemijlocit de raporturile de muncă.

Conform art. 6 Codul muncii, libertatea muncii este garantată prin Constituția Republicii Moldova. Orice persoană este liberă în alegerea locului de muncă, a profesiei, meseriei sau activității sale. Nimeni, pe toată durata vieții sale, nu poate fi obligat să muncească sau să nu muncească într-un anumit loc de muncă sau într-

o anumită profesie, oricare ar fi acestea. Orice act juridic încheiat cu nerespectarea dispozițiilor alin.(1), (2) şi (3) este nul.

Conform art. 10 alin (1) lit. a) Codul muncii, angajatorul are dreptul, să încheie, să modifice, să suspende şi să desfacă contractele individuale de muncă cu salariații în modul şi în condițiile stabilite de prezentul cod şi de alte acte normative.

În conformitate cu art. 45 al Codului muncii, contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum și să achite la timp și integral salariul.

Potrivit prevederilor art. 46 alin. (1) din Codul Muncii, părțile contractului individual de muncă sânt salariatul şi angajatorul.

Conform art. 54 alin. (1) - (3) Codul muncii, contractul individual de muncă se încheie, de regulă, pe durată nedeterminată. Contractul individual de muncă poate fi încheiat și pe o durată determinată, ce nu depășește 5 ani, în condițiile prevăzute de prezentul cod. Temeiul legal al încheierii contractului individual de muncă pe durată determinată se indică în contract. Dacă în contractul individual de muncă nu este stipulată durata acestuia, contractul se consideră încheiat pe o durată nedeterminată.

În acord, cu prevederile art. 55 alin. (1), lit. f), instanța de judecată statuează că, contractul individual de muncă poate fi încheiat pe durată determinată, conform art. 54 alin.(2), în următoarele cazuri: cu persoanele pensionate, conform legislaţiei în vigoare, pentru limită de vârstă ori vechime în muncă (sau care au obținut dreptul la pensie pentru limită de vârstă ori vechime în muncă) şi nu sânt încadrate în câmpul muncii - pe o perioadă de până la 2 ani, care, la expirare, poate fi prelungită de părți în condițiile art.54 alin.(2) şi ale art.68 alin.(1) şi alin.(2) lit.a).

După cum urmează, conform art. 81 alin. (3) din Codul Muncii, contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării, cel târziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează până în ziua eliberării din serviciu (absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conţină referire la articolul, alineatul, punctul şi litera corespunzătoare din lege.

În conformitate cu art.86 alin.(1) lit. v) Codul muncii, concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată

nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată, se admite pentru următoarele motive: refuzul salariatului de a continua munca în legătură cu schimbarea proprietarului unității sau reorganizarea acesteia, precum şi a transferării unității în subordinea unui alt organ.

Conform art. 184 alin.(1) lit. a) Codul muncii, angajatorul este obligat să preavizeze salariatul, prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), sub semnătură, despre intenția sa de a desface contractul individual de muncă încheiat pe o durată nedeterminată sau determinată, în următoarele termene: a) cu 2 luni înainte – în caz de concediere în legătură cu lichidarea unității sau încetarea activității angajatorului persoană fizică, reducerea numărului sau a statelor de personal la unitate (art. 86 alin.(1) lit. b) și c)).

Astfel, cu referire la ilegalitatea ordinului nr.18-p&1 cu privire la preavizare, prin care apelanta a fost preavizată cu privire la reorganizarea prin fuziune (absorbţie) a Centrului de Plasament pentru Persoane Vârstnice şi Persoane cu Dizabilităţi, com. *****, r-nul ***** cu Centrul de Plasament Temporar pentru Persoane cu Dizabilităţi (adulte) din com. *****, r-nul ***** (persoană juridică absorbită), Colegiul menționează că, reclamanta/apelantă nu a indicat care drept sau interes legal al acesteia a fost încălcat de către partea pârâtă/intimată prin emiterea ordinului contestat, respectiv, instanța de fond corect i-a respins acțiunea ca fiind nefondată.

Colegiul reține că, în prezenta speță se contestă un ordin de preavizare/informare cu privire la reorganizarea instituţiilor, prin fuziune, iar un act de dispoziţie prin care s-ar afecta direct relaţiile de muncă ale reclamantei/apelante Verlan Veronica, nu fac obiectul examinării în prezenta cauză. Or, partea intimată a emis ordinul în vederea îndeplinirii cerinţelor legale de angajator de a informa angajaţii despre reorganizare prin fuziune (absorbţie).

Respectiv rezultă că, relaţiile de muncă dintre partea intimată și apelant nu au fost întrerupte sau încetate, Ministerul Muncii și Protecției Sociale emiţând ordinul contestat în vederea executării Hotărârii Guvernului nr. 955/2023 din 06 decembrie 2023.

Totodată, Colegiul judiciar reține ca dezacordul reclamantei/apelantei cu persoana numită în funcţie de director, pentru perioada interimatului, instanţa de judecată reţine că verificarea legalităţii ordinului nr. 16-p&l din 01 februarie 2024, nu face obiectul prezentei acţiuni.

Așadar, Colegiul reține că, instanța de fond corect a stabilit că, angajatorul Ministerului Muncii și Protecției Sociale prin emiterea ordinului contestat, nu ar fi încălcat nici un drept al apelantei, acesta a acționat doar în vederea executării Hotărârii Guvernului nr. 955/2023 din 06 decembrie 2023 cît și a normelor Codului Muncii.

Or, din ordinul contestat nu rezultă că acesta atentează la modificarea,

executarea sau încetarea raporturilor de muncă, acesta fiind doar un act de preavizare/informare cu privire la reorganizarea instituţiilor şi nu atentează la vreun drept al reclamantei/apelante Verlan Veronica.

În circumstanțele de fapt și de drept descrise și, deoarece hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea corectă a probelor administrate în conformitate cu cerințele art. 130 Codul de procedură civilă, iar motivele invocate de apelant în cererea de apel se reduc, în marea sa majoritate, la critici formale, lipsite de suport probant și în lipsa unei susțineri legale.

Instanța de apel ține să menționeze faptul că, careva argumente sau dovezi noi dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, la declararea cererii de apel nu au fost indicate sau prezentate, or, apelanta sa limitat doar la cele indicate în prima instanță, pe cînd fiind stabilit că hotărîrea contestată a fost emisă în corespundere cu prevederile normelor de drept procedural și material raportate la circumstanțele de fapt, acestea nu pot fi reținute și sunt considerate insuficiente pentru a casa o hotărîre legală în fond.

Întro altă ordine de idei, Colegiu reiterează prevedeile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză, cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Deasemenea, potrivit art. 96 alin. (1) și (11) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La caz, se meționează că, în situația în care cerința de bază a fost respinsă ca neîntemeiată, respectiv pretențiile subsecvente sunt neîntemeiate și urmează aceiași cale de respingere.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr.26561/1995, unde Comisia a menționat că ”... art.6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a

adoptat o hotărâre legală, întemeiată și bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar cererea de apel este nefondată, instanța de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel depusă de avocatul Doina Ioana Străisteanu în interesele Veronicăi Verlan.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare depusă de către Verlan Veronica împotriva Ministerului Muncii și Protecției Sociale cu privire la anularea actului, obligarea pârâtului la emiterea actului și încasarea cheltuielilor de judecată, cu participarea intervenientului accesoriu Eugeniu Gațcan.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței, judecătorul — Ruxanda Pulbere

Judecătorii — Roman Pascari

Ala Malîi